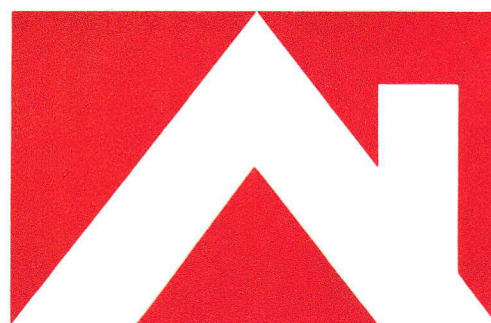
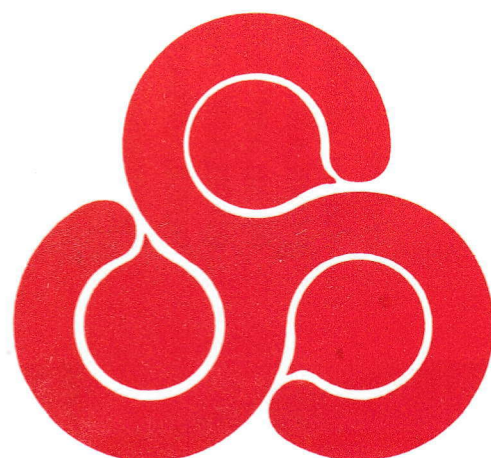

**ubbink
orion**

expres

expres

Samenstelling Bestuur:

Voorzitter:

Roel Booy, Antillenstraat 34,
tel.: 26938

Secretaris:

Henk Penterman, v. Hogendorp-
laan 92, tel.: 23069

Penningmeester:

Jan Bloem, Groen v. Prinsterer-
laan 14, tel.: 24618

Leden:

Ruud Hofland, Eindhovenlaan 17,
tel.: 33209

Hennie v. Haarlem, Zuivelweg 89
tel.: 25801

Martin Beyer, Molengaarde 45,
Doesburg, tel.: 08334-3712

Correspondentie-adres:
van Hogendorplaan 92.

**ubbink
orion**

Redaktie:

Bas Bloem, tel.: 41885

Thelma Kuipers, tel.: 32224

Hans Linde, tel.: 42283

Eddy Madern, tel.: 41635

Typewerk:

Alice Aaftink

Verspreiding:

diverse jeugdleden.

Redaktie-adres:

Bas Bloem, Wannedreef 71

INHOUD

- interview met Pim Raterink
- blokken en dunken
- pupillen schrijven
- recreantennieuws
- ziekenboek
- kaderavond
- mini-interviews
- bowlingavond dames 6
- zomerkampen

VOORWOORD

In het vijfde nummer van de Orion Expres vind je bijdragen van diverse leden, van pupillen, recreanten, scheidsrechters, heren 11, dames 6 en natuurlijk van de vaste schrijvers. Een positief geluid dus en laten we hopen dat ervoor de volgende nummers net zo veel belangstelling blijft.

Heren 1 blijft volop in de picture en kijkt uit naar de finale-ronde van het Europacup III toernooi. Weer een mijlpaal in de clubhistorie!! Succes alvast!!

De trainingsgroep van H 3 +4 is al weken op zoek naar een vaste trainer. Wie voelt zich geroepen? Kandidaten melden bij het bestuur. Tot slot wijs ik jullie op de aankondiging van de ledenvergadering die in dit nummer te vinden is.

Bas Bloem.

Contributie

Kontributiebedragen voor het kalenderjaar 1983:

a. Senioren geboren voor 1 januari 1965	f160,--
b. Rekreanten	f130,--
c. Jeugdleden geboren in de periode 1 januari 1965 t/m 31 december 1968	f130,--
d. Jeugdleden geboren ~~voor~~ op of na 1 januari 1969	f102,--

Ingaande 1 januari 1983 dient de betaling van de contributie als volgt te geschieden:

- a. Als men het jaarbedrag in 4 termijnen wenst te betalen dan moet dit gebeuren voor 1 maart, 1 mei, 1 juli, 1 september.
- b. Per half jaar: voor 1 maart en voor 1 september.
- c. Per jaar: voor 1 maart.

J. Bloem
penningmeester.

P.S. U kunt betalen: Per giro: nr. 3957446 t.n.v. SV Ubbink/Orion
Per bank: nr. 93.60.37.318 t.n.v. SV Ubbink/Orion.

Inlichtingen worden U gaarne verstrekt door:

Mevr. I. Booy, Antillenstraat 34, Doetinchem, tel. 08340-26938
of door de penningmeester tel. 08340-24618.

Als U voor meerdere leden uit één gezin betaalt wilt U dan s.v.p. bij de betaling vermelden: Voor wie, hoeveel en voor welke periode!

Leden, die nog een gedeelte van de contributie voor 1982 moeten betalen, worden verzocht om de overgangsregeling v.d. contributiebetaling in de vorige Orion Expres te raadplegen.

Pim Raterink : volleyballer van het jaar ....!!

Pa en Ma Raterink zaten in Zwitseland om daar het volleybalnivo eens te peilen. En uiteraard waren ze ook benieuwd om te zien of dochter Loeki en zoon Bob daar hun steentje naar behoren bijdragen. Voor Jacqueline en Pim de taak om tijdens dit weekend het huis te bewaken. Niet echt noodzakelijk overigens, want een agressief uitzijende herder springt reeds luid blaffend om mijn auto, nog voor ik het portier geopend heb. Het is een stralende zondagmiddag. Jacqueline doet de was, met de stem van Theo Koomen zeer nadrukkelijk op de achtergrond. Pim wordt uit een aangrenzend vertrek geroepen. Blijkbaar is voor hem de dag nog maar net begonnen. Er wordt koffie gezet. Zelf zijn ze daar nog niet aan toegekomen.

\$ 30.000

Na wat babbelen over een soepel verlopen militaire diensttijd, de vraag of het feit dat je de bekende Pim Raterink bent, nog voordeel heeft opgeleverd bij het vinden van een baan.

Pim, die overigens geregeld tijdens het gesprek een vaste baan één van de allerbelangrijkste dingen noemt, zegt:

"Misschien.

Ze weten hoe ik volleybal, en daaraan kun je natuurlijk voor een deel aflezen hoe een persoon is."

De belangrijkste reden voor zijn éénjarige benoeming noemt hij toch het feit dat hij tijdens zijn studie aan de sportakademie op de A.T.S. gehospiteerd had. "Ze wisten wat ze aan me hadden."

Overigens hoopt Pim dat zijn benoeming verlengd zal worden, ook al zou het maar een gedeelte van de baan betreffen. Natuurlijk zou Hij het liefst zijn baan van 29 uur als sportleraar behouden, want "een volle week bevalt me best."

- Blijft er nog tijd over voor andere dingen dan alleen volleyballen en werken?

"Eigenlijk niet.

Het volleyballen wordt me soms al te veel. Drie keer trainen in de week vind ik meer als zat. Ik ben dit jaar ook begonnen met het trainen van Heren 7, twee keer, en de aspiranten B en C, ook twee keer in de week. Daat werd me allemaal te veel. Fred Wellink heeft daarom H7 van me overgenomen. Maar het trainen van de aspiranten zou ik niet willen missen. Dat is echt hardstikke leuk."

Vijf of zes keer trainen, zoals je dat ziet bij b.v. de Italianen en in het Oostblok, ziet Pim niet zitten:

"Het hangt er natuurlijk maar vanaf wat je nodig vindt.

In technies opzicht word je beter. Maar heb je daar zoveel voor over? Ik niet. In het Oostblok ligt dat natuurlijk anders. Daar trainen ze zoveel om in het eerste team te komen waardoor ze maatschappelijk gesettled zijn. Speel je daar in het nationale team, dan zit je gebakken. Daarvoor wil je je wel uit de naad werken"

En die Italianen dan?

"Daar is het natuurlijk ook het geld dat meespeelt. Dat zijn semi-profs. Bij Edelquochi speelt een international die daar zo'n 30.000 dollar verdient. Iedere kontraktspeler verdient daar zo'n (z.o.z.)

20.000 per jaar.

Achter iedere klub in Italië zit geld. Zelfs in de tweede divisie. Via Gabi, die een aardig mondje Italiaans spreekt, zijn we heel wat aan de weet gekomen. Een kennis van Gabi speelt daar tweede divisie. Hij verdient daar zo'n 1200 per maand. De sponsor zorgt voor een huis en een auto. Ook kleding en eten wordt door de sponsor geregeld. Hij spaart daar ruim 600 per maand. Als afgestudeerd ekonoom is zijn kostje gekocht. Over een half jaar gaat hij terug naar Argentinië, krijgt een kontrakt bij een Argentijnse klub voor 600 p.m. en een baan. Wat wil je nog meer. Die is klaar na z'n dertigste.

-Staan ons in Nederland ook dergelijke toestanden te wachten?

Dat krijgen ze hier nooit voor elkaar.

De bedrijven hier hebben niet zoveel interesse. Zeker niet in deze tijd.

Jacqueline onderbreekt het gesprek voor een volleybalbericht van "Langs de lijn". Volgens hen een foutief bericht. Een Turkse ploeg zou tot de finales zijn doorgedrongen. Pim meent dat het een Franse klub is.

We filosoferen nog even over de mogelijkheid dat de finales in Doetinchem gespeeld gaan worden i.p.v. in Leuven(B.)

Dat zou wel interessant zijn voor Doetinchem. Het zou natuurlijk een hoop kosten met zich meebrengen, maar het betekent ook een enorm stuk reclame voor het volleybal, en voor Doetinchem uiteraard.

ZILVEREN WALMOLEN

Deze opmerking brengt ons eigenlijk naar de direkte aanleiding voor dit interview. Wat misschien niet iedereen weet is, dat Pim pas is onderscheiden met twee prijzen. De ene was die van de gezamenlijke landelijke volleybalpers, die Pim uitriep tot volleyballer van het jaar 1982.

De andere werd uitgereikt door de Stichting Doetinchem 70, de Zilveren Walmolen. Dat is een prijs die jaarlijks wordt uitgereikt aan diegene(n) die Doetinchem dat jaar het beste gepromoot heeft/hebben.

De 5-mans jury bestaat uit personen die in feite niets met sport te maken hebben. Het zijn mensen uit het bedrijfsleven die graag zien dat de gemeente Doetinchem bekendheid krijgt, om op die manier o.a. nieuwe bedrijven binnen de grenzen te halen.

Op mijn vraag of hij die prijs dan ook echt verdiend heeft barst Pim in schaterlachen uit:

Ik heb er geen idee van.

Maar toch, als je ziet hoe vaak Orion het afgelopen jaar op de t.v. en in de kranten verscheen... Doetinchem stond dus toch, landelijk gezien behoorlijk in de belangstelling.

M'n grootste konkurrent voor deze Walmolen vormde overigens de NCRV, met een uitzending over Doetinchem.

-Maar hoe voelt dat, zo'n prijs krijgen?

Het streelt je natuurlijk.

Maar het grappigste was, dat ik het nieuws zelf in de krant moest lezen. Ik wist nog van niets. Emiel Kaiser belde me 's avonds op, zo van: "Ik neem aan dat je de krant gelezen hebt..."

De vorige avond was het in de sporthal al bekend. Ik begreep dan ook niets van die opmerkingen daar.

Desondanks vind ik het een hele eer. Blijkbaar heeft het toch indruk gemaakt wat wij met Orion gemaakt hebben. Ik vind het een bevestiging van ons goede seizoen van vorig jaar. Weer wordt het gesprek onderbroken voor de radio. We horen nog even de standen in de competitie na de wedstrijden van het afgelopen weekend. Nadat een tweede kop koffie is ingeschonken, gaan we wat dieper in op die persprijs:

Dat is natuurlijk een subjektieve zaak.

Journalisten gaan daarheen waar ze denken de leukste wedstrijden te zullen zien. Ze komen dus alleen bij topwedstrijden, en dan is het logisch dat ze bij een klub uit de hoogste regionen terecht komen.

Pim raspt eens over zijn baard van drie dagen als ik hem vraag wie voor hem de beste volleyballer van Nederland is. Hij bekent dat-ie daar eigenlijk nooit zo over nagedacht heeft. Hij zou zo'n speler niet direkt binnen Orion zoeken:

Je kunt natuurlijk niet alleen met pure volleybalkwaliteiten rekening houden. Ik zou ook rekening houden met dingen als: hoe is-ie als mens.

Constandse?

Hij is, denk ik, technies, op het ogenblik één van de beste spelers.

Je kan hem "de Cruyff" van Starlift noemen.

Talenten lopen er in Nederland overigens genoeg rond.

Maar het nivo van bv. Rusland halen, dat lukt je nooit. Die jongens beginnen op zo'n jonge leeftijd, en die trainen zoveel zo'n voorsprong haal je nooit meer in. Ook als wij vijf keer per week zouden trainen haalden we dat niet. Daarvoor beginnen wij op veel te late leeftijd.

Alleen door met grof geld hele beste spelers uit het buitenland aan te trekken zou het misschien mogelijk kunnen zijn. Maar ja...

Argentijnen? En vallen er geen gaten als die, zoals Uriarte, weer vertrekken?

Het gebeurde bij ons op een gegeven moment omdat er geen aanvulling was, als je in lastige situaties kwam.

Gabi, bijvoorbeeld, kwam naar aanleiding van het fiet dat ik een gebroken vinger had, of zo iets. Quique wist toevallig iemand. Wat doe je dan? Dan zeg je toch geen nee. 't Kostte niks. En de sponsor heeft alleen maar baat bij publiciteit. Gabi is, wat dat betreft, een goudengreep geweest. Dat blijkt uit alles. Zijn spektakulaire manier van spelen; dat is een ideale speler voor Orion. Ook Uriarte, hoewel minder zinvol dan Gabi, zorgde voor publiciteit.

Heeft de sponsor, Ubbink, een dikke vinger in de pap wat betreft het aantrekken van nieuwe spelers?

De trainer, of de groep, bepaalt of we iemand nodig hebben.

We vragen hoogstens om een kleine financiële bijdrage om iemand naar Nederland te halen. Verder weet Ubbink van niets.

Ubbink is geen Starlift. Gelukkig niet.

Hoe belangrijk zijn trainers bij Orion? Als je een harde kern van spelers hebt die al zo'n 6,7 jaar samen spelen, heb je dan echt een trainer nodig?

Je hebt natuurlijk verschillende typen trainers.

Met Sjef Partouns loopt het soepel. Een keurige, nette man.

Een vriendelijk mens. En zo traint hij ook. Heel anders dan Murphy, Edelstein of Funk.

Lui

Pim manoeuvreert heel voorzichtig, diplomatiek. Ik herhaal mijn vorige vraag met de toevoeging of Sjef dan ook het type trainer is waaraan hij de voorkeur geeft. Er volgt een lange stilte. Uiteindelijk:

Je moet het zien in het licht van de hele groep. Iedere groep heeft in elk geval een sterke hand nodig. Een Michels- en Hap-peltype. Ieder mens is in principe lui. Op sportgebied moet je daarvan uitgaan. Ze moeten je achter je broek zitten.

Wij als groep, hebben gewoon iemand nodig die er achteraan zit. Murphy deed dat niet. Je moest het zelf maar bekijken. Dat was zijn zwakke punt.

Edelstein deed dat wel, en dat vond ik het prettigst. Sjef doet dat ook wel, maar vooral op het laatst heeft hij wel eens moeite die druk erop te houden; om mensen te blijven stimuleren. Dat mis ik soms wel een beetje. Sjef gaat er te veel vanuit dat dat vanzelf gaat, vooral bij een ervaren speler.

Als je een zware dag achter de rug hebt, denk je wel eens bij jezelf: vanavond maar eens een beetje rustig aan. Maar dat is natuurlijk niet de bedoeling. Wel menselijk.

Maar als ik echt zin heb, dan heb ik niemand nodig; dan kan ik er lekker tegenaan gaan.

Binnen de groep komt het wel eens voor dat we elkaar tot de orde moeten roepen. Dat wordt dan meteen uitgepraat. Daarna gaat het meteen een stuk beter. We kennen elkaar ook al zo lang, dat zoiets gelukkig mogelijk is.

Hoe zit het met de bankspelers? Komen die ooit nog echt aan de bak bij Orion?

Eelco speelt de laatste tijd regelmatig. Maar ja, je hebt Fred en Gerard daar staan; toevallig de beste middenspelers van Nederland. Alberti is voor ons erg belangrijk: een harde klap en een goed blok. Helaas is z'n pass wat minder. En je moet als volleyballer een konstante wedstrijd kunnen spelen; alles moet redelijk functioneren. Pim zit met hetzelfde probleem. Beiden kennen hun eigen tekortkomingen en dat maakt hen in de wedstrijden onzeker. Wanneer zij ingezet worden mag dat niet ten koste gaan van het team.

Maar het uitgangspunt blijft hun eigen keuze. Ze kiezen zelf: erbij blijven, maar meestal op de bank, of ergens anders spelen. Ze zijn verder helemaal in de groep opgenomen. En ze maken ook van alles mee. Europacupavonturen maken een hoop goed, denk ik.

Wat betreft de selectie voor het Nederlandse team, klikt het ook allemaal zo goed?

Ik zit er nu al een behoorlijke tijd tussen, en ik heb al heel wat selecties meegemaakt. Maar dit is een selectie, die op dit moment het best functioneert van allemaal.

Hacghmang is een bezeten mens. We hebben een groep die nu al twee jaar bij elkaar is. Hacghmang selekteert niet alleen op goed spel, maar ook op karaktereigenschappen; past hij in de groep. Vandaar dat hij ook zo twijfelt met Constandse. Zo iemand als hij kan de boel behoorlijk verpesten. Dat hebben we er nu niet voor over, om in mei de kwalifikaties voor de EK in Oost Duitsland te halen. Die Kwalifikatierondes worden in Nederland gespeeld, dus dat moet erin zitten.

Jullie zijn net terug uit Italië. We kennen de uitslag. Maar hoe ging het?

Er heerste een ontzettende spanning in het team. Het was een vreemde wedstrijd, al vanaf het begin. We kwamen elke set dik voor te staan, en elke set verloren we. De eerste set stonden we met 12-8 voor, en normaal gesproken loop je door. We verloren die set met 15-12. Ook in de volgende sets ging het zo. Is dat te verklaren? Je wint thuis met 3-0. Wat kan je gebeuren? Gewoon angst om fouten te maken. Ben je bij de 13, dan hoef je nog maar twee goeie dingen te doen. Maar ja, dan ga je voorzichtig spelen. Je denkt: zij komen wel; je neemt geen risico's. De tegenstander daarentegen heeft niets meer te verliezen; zij spelen vrijuit, zonder spanning. Jij wordt steeds nerveuser en dan is het zo gebeurd. En dat gebeurt veel. Dat zijn dingen die alleen bij volleybal voorkomen. Het is angst om te falen.

BALEN ALS EEN STEKKER

Is er nog gefeest, na afloop?

Vreemd, maar er heerste een rare stemming na die wedstrijd. Iedereen baalde eigenlijk. Helemaal geen feeststemming.

In de laatste set stonden we met 5-0 voor. We moesten nog maar twee punten maken, dan waren we er. Maar zelfs de leiding aan de kant, Sjef of Henk, gaf geen teken van: we zijn er bijna.

Bij de 8 of zo was er een time-out en wij vragen van: zijn we d'r nou of zijn we d'r nou niet. Niks. Wij allemaal geïrriteerd.

Toen uiteindelijk gezegd werd dat we er waren, kreeg jae reacties als: Waarom zeiden jullie dan niets; wat is dat voor gezeik, dat kan toch gezegd worden?

Het was dus toch een bedompte stemming, na afloop. Ook teleurgesteld dat we geen set gepakt hadden. Dan was het duidelijk geweest, vooral ook omdat we zo goed hadden gespeeld. Voor staan met 13-2 en dan toch nog die set uit handen geven. Dan baal je als een stekker natuurlijk. Naderhand hebben we heerlijk gegeten, en om een uur of één naar het hotel om daar dan toch nog wat te vieren; een beetje blufpokeren en zo, schitterend.

De kansen voor Orion in de finales. Hoe schat je die in?

Normaal gesproken is een Italiaanse ploeg, zeker Panini té sterk voor ons. We kennen ze een beetje; dat wordt een heel moeilijke wedstrijd. Van die Fransen moeten we gewoon winnen.

We moeten zeker proberen een tweede plaats te halen. En als het eventueel in Doetinchem gehouden wordt, moeten we keihard voor een eerste plaats spelen. Dan kun je Panini ook aan.

Bij een thuiswedstrijd in Doetinchem, dat zeg ik altijd, is elke tegenstander bang. Als zo'n zaal bij een EC wedstrijd propvol zit... dat is iets wat nergens anders voorkomt. Afgelopen woensdag in Italië zaten er hooguit 400 mensen op de tribunes.

De netourage in Doetinchem tijdens Europacupwedstrijden, dat is werkelijk fantasties. Dat geeft een geweldige kick.

Pim en Jacqueline geven te kennen dat ze zich sterk met Orion verbonden voelen.

Anders waren we niet iedere week vanuit Groningen op en neer gereden. Het was veel makkelijker geweest om bij Lycurgus te gaan spelen.

Een aanbod uit bv. Italië, zou je daarop ingaan?

Dan moeten er wel vette dollars aan vast zitten. Als je er naar toe gaat om te volleyballen, dan moet er wel geld achter zitten, anders is het niet interessant. En als je die kans krijgt: je zou wel gek zijn als je er niet naartoe ging. Binnen twee jaar heb je daar een bedrag op je bankrekening staan.... Maar daar staat tegenover dat werken het belangrijkste blijft. Als ik volgend jaar geen werk meer zou hebben en we krijgen zo'n aanbod... Je bent gek als je het niet doet.

Ik vraag of Ubbink goed betaalt. Pim steekt een sigaartje op (voor de gezelligheid) en zegt:

Het kost me alleen maar geld. Ik krijg helemaal niks.

Maar, Ubbink heeft wel hele leuke gebaren. Het is een hele fijne sponsor: een etentje, en wat te drinken in de kleedkamer na afloop van een Europacupwedstrijd. Dat zijn dingen die goed aanslaan bij ons. Je moet niet vergeten dat dat Europacupavontuur een hoop geld kost. Dat betaalt Ubbink. Daar is een aparte begroting voor. Het levert hen natuurlijk een hoop publiciteit op. Ik weet zeker dat de publiciteit van het vorig jaar ruim opweegt tegen de kosten: 6,7 keer op de t.v., dat hadden ze van te voren ook niet gedacht.

Ook Quick heeft veel voordeel gehad van zijn sponsoring inder tijd. 't Is allemaal Quick wat er rond loopt in de volleybalwereld.

Het lijkt toevallig, maar waar gebeurd: Juist op het moment dat we het erover hebben zet de gevaarlijk uitziende herder van zoëven gretig zijn tanden in één van Pim's rondslingerende sportschoenen. Hij krijgt een oude pantoffel in ruil. Daar mee lijkt hij beduidend minder tevreden.

Ter afsluiting van dit interview meldt Pim dat hij graag nog van de gelegenheid gebruik wil maken om nog iets te zeggen. Dat mag. We hebben dit seizoen twee E.C.-thuiswedstrijden gehad. Beide keren zat het bomvol. Namens het hele team wil ik graag alle mensen bedanken die daaraan hebben meegewerkt: de hele organisatie, het publiek. Aan hun enthousiaste bijval, ook in tijden waarin het wat minder ging, hebben we veel te danken. De Orion Expres wordt nu ook buiten Orion-kringen gelezen(!), dus dit lijkt me een goede gelegenheid om ook alle niet-leden te bedanken. Zij genieten van ons, maar wij ook van hen.

Eddy Madern

Vierhofstedentoernooi *

Vierhofsteden toernooi Twello. Zaterdag en zondag, 11 en 12 juni. Alle dames, heren klassen en junioren. Inschrijving tot en met 14 april. Formulieren bij H. van Haarlem.

Bedankt, supporters!

Het huidige volleybalseizoen verloopt voor Heren1 met wisselend succes. In het begin moest een aantal spelers worden ingepast, Gaby was nog steeds geblesseerd en ook Eelco zat weken in het gips met gescheurde enkelbanden. Desondanks werd er succesvol gespeeld. Toen ook nog Pim Raterink geblesseerd raakte werd dat steeds moeilijker. Een aantal verliespartijen was het gevolg.

Met de nodige zorg werd tegen de Europacupwedstrijden tegen het Griekse Olympiakos Piraeus aangekeken. Na de succesvol verlopen uitwedstrijd maakte ieder zich op voor de genadeklap die dan wel even in Rozengarde zou worden uitgedeeld. Het mocht niet helemaal zo zijn. Het publiek herinnert zich nog wel de vijfde set waarin wij met 16-14 op het nippertje aan het langste eind trokken. De sfeer in de hal waarvoor het talrijke publiek zorgde zullen wij niet licht vergeten.

Dat zelfde geldt ook voor de eerste wedstrijd in de tweede ronde. Verliep deze wedstrijd een stuk gemakkelijker wat resultaat betreft, ook hier heeft het publiek dat wederom in grote getale naar de sporthal gekomen was voor veel ambiance.

In een dergelijke sfeer te mogen spelen stimuleert enorm. Heren1 stelt er daarom prijs op om alle supporters te bedanken voor hun aanwezigheid tijdens de competitie- en Europacupwedstrijden. De steun van een dergelijke grote supporterssschare mag niet onderschat worden. Dat ook bij mindere wedstrijden zoveel mensen de weg naar de hal weten te vinden is voor ons erg plezierig.

Vanzelfsprekend hopen wij dat ook de nog resterende wedstrijden deze steun zal blijven bestaan. Europacupvolleybal zal dit seizoen niet meer te zien zijn in Doetinchem. Wel hopen wij in de eindronde een eind te kunnen komen.

Ook in Leuven zullen supporters van groot belang kunnen zijn....

Naast de supporters wil Heren1 ook uitdrukkelijk bedanken allen, en dat zijn er niet weinig, die op een of andere wijze betrokken zijn geweest bij de organisatie van de wedstrijden voor EC3. Als wij het stuk werk dat in Doetinchem verricht wordt vergelijken met buitenlandse organisaties is er alle reden om trots te zijn op wat onze vereniging steeds maar weer met vereende krachten opbrengt.

Wij hopen niet alleen dat het peil van Heren1 gehandhaaft blijft, maar zeker dat van al dit werk binnen de vereniging.

Bedankt!

Henk Breuker, manager

Kaderleden tarten noodlot op riskante ontmoetingsavond

Een groot aantal mensen dat zich naast het volleyballen nog op andere wijze inzet voor de vereniging, verscheen op 3 januari in het Bowlingcentrum voor een kennismakingsavond, en waagde zich daarmee in het hol van de leeuw. Het moet bekend worden verondersteld dat het bowlen, vooral voor volleyballers, een zeer gevaarlijke sport is, waarbij regelmatig sprake is van gekneusde, gebroken of gespleten vingers. Toch verscheenen trainers, coaches, scheidsrechters, en zelfs de voltallige Orion-Expres redactie, geheel vrijwillig in het beruchte gebouw aan de Cronjéstraat. (De laatste groep was natuurlijk puur beroepshalve aanwezig en niet, zoals gesuggereerd werd, om de gratis koffie en de twee door de vereniging zo gul beschikbaar gestelde consumptiebonnen)

In de bovenzaal van het centrum oefende men druk kennismaking uit, maar uit het voortdurend waar te nemen nieuwjaarsgezoen, werd geconcludeerd dat dit in veel gevallen al niet meer nodig was.

Dhr. Booy hield een korte speech en bracht de aanwezigen ervan op de hoogte dat er bij de uitgang een "kerstpakket" lag te wachten, (te weten een doos bonbons van flink formaat - lijnen mag je ook al niet bij Orion).

Na deze heuglijke mededeling kon men zich op het bowlen storten. Een enkele naïeveling deed dit dan ook vol enthousiasme, zich onbewust van de vele gevaren. Maar anderen wierpen bezorgde blikken op hun tere vingertjes en dachten aan hun volleybalcarrière. Het is zuiver sadisme om volleyballers die een soepel en licht balletje gewend zijn, zo'n zwaar joekel in de hand te drukken waar zelfs een gewichtheffer nog moeite mee zou hebben. En helemaal eng wordt het als je bedenkt dat er bij de ballenaanvoermachine geregeld vingers tussen twee ballen worden gekraakt. Of dat er soms mensen zijn, die zo hard gooien dat hun vingers in de gaten blijven zitten! (Jàà, ècht waar). Geen sport zonder risico's dus.

Bovendien druisen de regels van het bowlen regelrecht in tegen de principes van iedere rechtgeaarde volleyballer: hoe komen ze op het belachelijke idee om ballen over de vloer te gaan rollen, als wij er altijd alles aan doen om die dingen er van af te houden?! Met smashen, blokkeren of uit het net vissen hoef je bij deze sport al helemaal niet aan te komen, laat staan dat je wat hebt aan je zo pijnlijk ingestudeerde duiktechniek.

Nee, het was een gezellige avond, de bonbons waren lekker (wel erg snel op, of lag dat aan mij?) maar het was een opluchting om ongekneusd thuis te komen. Hopelijk wordt de volgende kaderavond in een wat volleybal-vriendelijker omgeving gehouden. Wat dacht u bijvoorbeeld van de sauna?

Thelma K.

Recreanten lopen promotie mis....

Het is al een poosje geleden dat de rekreantencompetitie weer van start is gegaan. Toch wil ik nog graag een klein verslag van onze laatste wedstrijden geven.

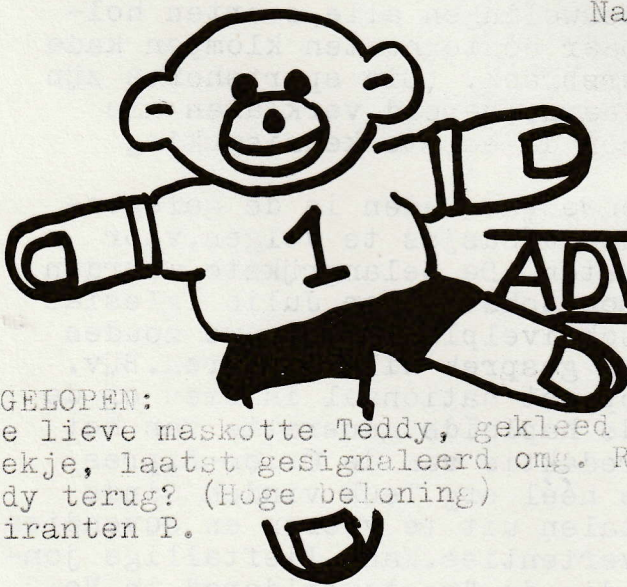
Op 21 december moesten we weer aantreden in Terborg. De vorige competitieavond waren we van de F naar de E poule gepromoveerd. We waren er natuurlijk zeer op gebrand om ook deze avond weer te promoveren. Dit was wel mogelijk geweest als wij direct begonnen waren met goed spel en goede afwerking van de aanvallen. Helaas verliep de eerste wedstrijd niet zoals het moest. Er waren diverse misverstanden binnen ons team waardoor het nogal eens voorkwam dat de bal tussen twee speelsters in op de grond terecht kwam of dat een aanval niet afgerond werd. Het was dan ook niet verwonderlijk dat, ondanks de inzet van het hele team, de winst aan onze neus voorbij ging.

Nadat we in de pauze alles op een rijtje hadden gezet begonnen we aan de tweede wedstrijd.

Nu ging het stukken beter. Iedereen wist haar plaats, de twijfels over wie de bal zou nemen waren verdwenen en het taem draaide veel beter, mede door de grote inzet behaalden we een overwinning. Hierdoor gesteund begonnen we vol goede moed aan onze derde wedstrijd. Deze verliep nagenoeg vlekkeloos. Door goed spel en een fraaie afwerking mochten we de winst onder onze naam schrijven. De promotie, die we toch wel in ons hoofd hadden, zat er niet in maar met de tweede plaats waren we heel erg blij. Als we de volgende competitieavond direct beginnen met goed na te denken en georganiseerd te spelen zal het nog beter gaan.

Namens Ubbink/Orion3recreanten

Marja.

ADVERTENTIE:

WEGGELOPEN:

onze lieve maskotte Teddy, gekleed in Oranje Shirtje en blauw broekje, laatst gesignaleerd omg. Rozengarde. Wie brengt onze Teddy terug? (Hoge beloning)
Aspiranten P.

De dames, en de binken uit het buitenland

Natuurlijk vinden wij dames van Orion het helemaal te wauw dat er steeds meer donkerogige Argentijnse spetters voor ons naar Holland worden gehaald, maar voor eventuele verdere aankopen zouden wij graag nog wat goed bedoelde tips willen geven. Want die mannen van het bestuur hebben toch geen enkel idee van wat er in de vrouwen van Orion omgaat!

Ten eerste moeten wij onze teleurstelling uitspreken over het uiterlijk van Jon Uriarte. Wij dromen weliswaar helemaal weg als we in die warme bruine ogen van hem kijken, maar wat lichaamsbehandling betreft háált hij het niet bij Gabi Saltarelli. Denk je eens in wat voor publiek de wedstrijden van Heren 1 zouden trekken, als er wat meer zwaar behaarde gorilla's door het veld zwaaiden! De sporthal zou moeten worden uitgebouwd! (In dat geval is het misschien ook geen gek idee de heren in tot de navel toe openhangende polo-shirts te laten spelen.)

Verder zouden wij graag zien dat er wat meer variatie in de nationaliteiten komt. Wij houden best van gezonde hollandse boerenkooljongens als Pimmie en Henry, en Jon en Gabi zijn echt helemaal te pop, maar van de zomer hebben we op de camping in Toldijk toch zulke toffe Franse gozers ontmoet! Die van Sjanette heette Julien Clerq en die van Berendien Plastic Bertrand. En Angeliek, da's een meisje uit ons team, die weet nog ergens een leuke Spanjaard te wonen, die ze graag eens terug zou zien. (Alonzo, Angeliek nog steeds te quiere!) Volleyballen kunnen ze wel niet, maar zo zijn er wel meer in Heren 1. Sommigen kunnen nog nieteens over een kast heenkomen. En Alonzo heeft jarenlang in een fabriek voor sportschoenen gewerkt, dat scheelt een stuk.

Ook zou er wat meer moeten worden gedaan aan de opvang van de heren in Nederland. (Wij staan tenslotte bekend om onze gastvrijheid). Dat spandoek met "Bienvenida" was natuurlijk wel leuk bedacht, maar dat hing er nog van Gabi. Wij denken persoonlijk meer aan een leuke kaasparty in de sporthal, waar de nieuwelingen alle soorten hollandse kaas kunnen proeven en een paar echte houten klompen kado krijgen, of misschien een Urker vissersbroek. (Die sportshorts zijn ook niet alles). Ons team zou zich gaarne bereid verklaren als kaasmeisjes te fungeren, dan is meteen de eerste kennismaking gelegd.

Maar van te voren zou Orion zijn vrouwelijke leden in de gelegenheid moeten stellen wat simpele talenkursusjes te volgen, voor verdere uitbouw van de prille kontakten. De belangrijkste woorden kunnen we natuurlijk wel halen uit songteksten van Julio Iglesias en uit "Je t'aime" (onze favourite schuivelplaat), maar we zouden toch wel eens een iets diepzinniger gesprek willen voeren. Bijv. over de invloed van de rentestand op het nationaal inkomen of de ongeslachtelijke voortplanting van de haploïde generatie van het mosplantje. Tenslotte willen we de redactie van de Orion Express adviseren de krant (die we trouwens héél erg leuk vinden sinds Thelma eraan meewerkt) in meerdere talen uit te voeren en bovendien wat ruimte te maken voor kontaktadvertenties. Want liefstallige jonge dames als wij zijn toch de enigen die de "gastarbeiders" in Nederland weten te houden.

Wij rekenen dan ook op de volledige medewerking van de hele vereniging.

Veel kussen van
Sjanette en Berendien

Dat volleybalfanaten tijdens saaiere lessen op school nog wel eens weg willen dromen en dan hun "helden" en wedstrijdimpresie's gaan kladderen in oude schriften, blijkt uit deze tekeningen.

Eén van de 'babi's' is b.v. ontfrutseld aan de agenda van een Ulenhoffer (vandaar de lijntjes). Volleybal roept dus niet alleen op tot sportiviteit, maar ook tot creativiteit en verwaarlozing van de studie. U bent gewaarschuwd!

13.

Er was eens....

Nadat we onze banden goed hadden afgeveegd op de stugge kokosmat reden wij met onze dubbeldekker vol fanmail de sporthal binnen. Onze ogen puilden uit onze sappige, holle kassen van verbazing, want wat zij nou net konden waarnemen zvoordat zij ons het zicht ont namen, was dat er hier, naar onze mening de grens van krankzinnigheid ruimschoots overschreden werd. Wij zagen namelijk door onze jampot-contactlenzen, gecompleteerd met xafstandsbediening, via de "kabel", 12 volwassen kerels met ontblootte kuit en gespierde dijen, gefixeerd naar 1 balletje loeren. Maar het kostelijke van alles waren nog de, door onze lichtontvlambare zakcomputer weergeven, 1271 mannen en vrouwen die schijnbaar hinder hadden van vliegen daar zij heftige schudbewegingen maakten met hun hoofden. Nadat wij nog meer vreemde figuren ontdekt hadden, die op een of andere manier ook deelnamen aan het krankzinnige geheel, rees bij ons de vraag wat deze met zenuwtrekken geplaagde mensen bezielde. Met geluidsapparatuur en een 3274 kilometer lang verlengsnoer uit Sahara beladen, trokken wij naar vier duistere figuren, beginnend bij:

DE DWEILER

- H.+H.: Wat is Uw functie binnen dit absurde, symplistische geheel?
Dw.: Nou dat zou ik U eens haarfijn uitleggen. De ene tjolkt op het schoolplein en ik dweil in de sporthal.
H.+H.: Heeft U daar een speciale opleiding voor gevolgd?
Dw.: (verbijsterd door onze onwetendheid) Ja, natuurlijk! Normaliter duurt de dweilstudie 3 jaar, maar door de geringe praktijkervaring heb ik er 6 jaar voor nodig gehad.
H.+H.: Waarom oefent U dit beroep hier in de sporthal uit en waarom niet zoals gebruikelijk in de keuken?
Dw.: Het zit me gewoon in mijn blauwe bloed. Hier krijg ik een overweldigende kick van en als ik me hier in de sporthal gelukkig voel, waarom zal ik mezelf dan pijnigen door in een ordinaire cuisine te gaan dweilen.
H.+H.: Wat ons erg interesseert is Uw ervaring op het gebied van kwaliteit en kwantiteit van verschillende merken dweilen?
Dw.: Nou, kijk, dat is afhankelijk van het doel waarvoor ik ze gebruik. Als iemand weer eens zo nodig een glij-vlucht op de buik moet maken, dan wordt er van mij verwacht dat ik met "Slurk" het veld insprint, daar Slurkie, (zo noem ik hem altijd) in no-time de vochtige substantie absorbeert. Dan heb ik ook nog "Gelijkglad", die ik gebruik aan de kant van de tegenstander, maar alleen, want zo ben ik, als zij voorstaan. Dit om de afzet enigszins te vermoeilijken. "Roetsiefoetsie" hanteer ik als ik humeurig ben en snel naar huis wil. Het enige voordeel is dan dat de kleur mij weer doet glimlachen.

Vervolgens togen wij met ons hele hebben en houden naar:

DE BALLENJONGEN

- H.+H.: Ons is opgevallen dat jij constant ballen wegrolt. Wat is jouw verklaring voor deze handeling?
- B.: Ja, dat ligt heel moeilijk. Het heeft nl. te maken met de wetmatigheden der natuurkunde. De hele wereld draait om + en -polen. Nu ligt het feit daar, dat ik behoor tot de +pool en deze ballen behoren ook tot de +polen. En aangezien deze 2 polen elkaar afstoten, valt mij niets anders te doen dan de ballen weg te rollen.
- H.+H.: Maar waarom altijd in dezelfde richting?
- B.: Deze richting wordt bepaald door een aan verandering onderhevige formule.
- H.+H.: Vind jij dit werk niet ontiegelijk saai?
- B.: Nee, hoe komt U erbij. Deze enigszins intelligentie vragende baan boeit mij enorm.

Na dit curieuse vraaggesprek schoten wij het volgende exemplaar aan:

DE LIJNRECHTER

- H.+H.: Wij hebben opgemerkt dat U altijd bij een hoek staat, nu vragen wij ons af hebben hoeken misschien een bepaalde aantrekkingskracht voor U?
- L.: Ik heb mijn hele leven al in hoeken moeten staan en ik moet zeggen, ach je went eraan.
- H.+H.: Waarom heeft U een vlaggetje in de hand?
- L.: Vroeger toen ik nog jong was, stond ik één dag per jaar met een drie-kleurig vlaggetje langs de weg, in de hoop een glimp op te vangen van de koningin. En daar ik zeer gehecht ben aan het koningshuis heb ik mij, tijdens mijn padvinderstijd, bezworen eens in de twee weken met een oranje vlaggetje te zwaaien.
- H.+H.: Waarom juist in deze ruimte en niet op straat?
- L.: Vroeger, toen er nog haast geen sprake was van milieuvervuiling, en ik nu vatbaar ben voor frisse lucht, heb ik besloten om het zwaaien met vlaggetjes, wat je ook als sociaal werk kunt opvatten, in deze zweterige, rokige rumoerige en naar vieze asem riekende ruimte uit te voeren. Tussen ons gehouden, moet ik ook toegeven dat deze kleurrijke hoeken mij zeer aan 't hart gelegen zijn.

Na dit zeer onthullend gesprek stapten wij naar:

DE TWEEDE SCHEIDSRECHTER

- H.+H.: Waarom maakt U zo nu en dan van die, voor ons, onnozele armbewegingen?
- T.S.: Hedenmorgen heb ik verzuimd mijn ochtendgymnastiek uit te oefenen, vandaar dat ik nu deze elastische bewegingen inhaal.
- H.+H.: Voelt U zich niet voor paal staan naast die langere paal?
- T.S.: Ja, behoorlijk.
- H.H.: Waarom staat U er dan?
- T.S.: Ik heb nl. een minderwaardigheidscomplex en hier probeer

ik overheen te komen door er naast te gaan staan, in de hoop ooit nog eens te kunnen concluderen dat ik me toch meer voel dan die paal.

H.+H.: Waaron heeft U zo'n soort speen in de mond?

T.S.: Ja, dat komt omdat ik ook nog een ogenschijnlijk klein zenuwtrekje aan mijn mond heb, en ik dit zo tracht te verbergen.

Na deze zeer "ophelderende" gesprekken, stapten wij weer in onze good-old-duckie en hoopten dat we snel weer enige normaal helderdenkende en doende personen tegen zouden komen. Onszelf natuurlijk uitgesloten.

Uw aller

HEPIE EN HEPIE.

---

mededelingen voor onze scheidsrechters.

I. Scheidsrechters, die betrokken raken bij een strafzaak kunnen met ingang van heden, via de secretaris D.S.A., een formulier aanvragen in verband met een dergelijke strafzaak. Dit formulier telefonisch aanvragen en wel zo spoedig mogelijk, daar het volledig ingevuld binnen 3 x 24 uur moet worden gezonden aan de secretaris Straf- en vervolgingskommissie in Woerden.

II. Scheidsrechters, die op de een of andere manier hun embleem zijn kwijtgeraakt kunnen hiervan bij de secretaris DSA een nieuw exemplaar bestellen tegen betaling van f3,75 per stuk. Ook niet meer toonbare dan wel beschadigde emblemen komen hiervoor eveneens in aanmerking.

Let op!
Algemene Ledenvergadering
2 MAART (woensdag)
20.00 uur Bowlingcentrum

NEVOBO zomerkampen

Ja, ook in de zomervakantie-periode 1983 organiseert de NeVoBo weer een aantal volleybal-zomerkampen. Hartstikke gezellig.

Jij komt toch ook..?

Ben je de hele week alleen maar aan het volleyballen?

Nee hoor, zeker niet.

Hoe vaak volleybal je dan?

Elke dag zijn we minstens 2 uur met volleybal bezig in de vorm van trainingen, mixtoernooitjes en leuke oefenvormen. Je komt dus wat betreft volleybal zeker aan je trekken. Bovendien kun je in je vrije tijd ook volleyballen of met een groep de leiding uitdagen.

Wat doe je dan in de tijd, dat er niet wordt gevolleybald?

Andere sporten en spelen en ook worden er diverse tochten gemaakt. Hiervoor is het nodig, dat je even weet in welke omgeving je komt. De kampen worden gehouden op Papendal (het nationale sportcentrum) en in het vakantiehuis De Eikenhoeve in Vierhouten.

Ze liggen op de Veluwe en de omgeving is er erg mooi en bosrijk. Er zijn sportvelden en in de buurt zijn zwembaden.

In de bossen kun je leuke spelen doen en avontuurlijke tochten maken.

Verder zijn er een aantal activiteiten, die je **waarschijnlijk** nog nooit eerder hebt gedaan. Op de sportvelden wordt natuurlijk gesport, misschien sporten, die je al kent, maar zeker ook nieuwe, gekke sporten en spelen.

Inschrijfgeld

De inschrijfgelden voor de zomerkampen bedragen:

minikamp	f 170,-
aspirantenkamp I	f 175,-
aspirantenkamp II	f 175,-
juniorenkamp I	f 175,-
juniorenkamp II	f 175,-
AVOKA (avontuurlijk volleybalkamp)	f 200,-

De aanmelding dient te geschieden vóór 15 april 1983. De opnamecapaciteit is begrensd, de inwilliging geschiedt in volgorde van binnenkomst van de betaling op het bondsburo.

Minikamp
8 t/m 11 jaar
Papendal te Arnhem
24 t/m 30 juli 1983

Aspirantenkamp I
12 t/m 14 jaar
De Eikenhoeve te Vierhouten
17 t/m 23 juli 1983

Aspirantenkamp II
12 t/m 14 jaar
De Eikenhoeve te Vierhouten
24 t/m 30 juli 1983

Juniorenkamp I
15 t/m 17 jaar
Papendal te Arnhem
10 t/m 16 juli 1983

Juniorenkamp II
15 t/m 17 jaar
Papendal te Arnhem
17 t/m 23 juli 1983

Avoka (avontuurlijk volleybalkamp)
16 t/m 18 jaar
6 t/m 13 augustus 1983

Hoe kun je je opgeven?

Een inschrijfformulier aanvragen bij het bondsburo, postbus 70, 3440 AB Woerden. Je kunt ook bellen: 03480-11994.

Wanneer moet je je opgeven:

Vóór 15 april a.s.

Attentie:

De inschrijving is alleen dan geldig wanneer het inschrijfgeld op het bondsburo is ontvangen.

Waar slaap je?

Op Papendal in 4-persoonstenten, in Vierhouten met groepen op een slaapzaal.

Het avontuurlijke volleybalkamp (AVOKA)

Wie van jullie voelt er voor om door Friesland te trekken per fiets, kano en zeilboot?

Overnachten gebeurt in een zelf op te zetten tent of in een boerderij. Op ontbijt op bed hoeft je niet te rekenen. Je doet vrijwel alles zelf tijdens die week.

Er worden partijtjes volleybal gespeeld, onderling en indien mogelijk tegen plaatselijke verenigingen.

En omdat we toch in Friesland zijn maak je kennis met typisch friese sporten zoals wadlopen, fierljeppen en kaatsen.

Enige kampervaring en natuurlijk goed kunnen zwemmen zijn een vereiste.

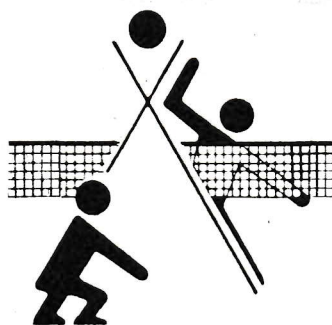
Snel inschrijven want het deelnemersaantal is beperkt.

De fiets dien je zelf mee te nemen.

NEVOBO zomerkamp..? Doen!

17.

Inlichtingen en inschrijfformulieren: Bas Bloem
Wannedreef 71, tel. 41885.

DAMES 6: "Bowlen kunnen we wél!"

Als afronding van ons perfect verlopen seizoen, wilden we eens kijken of we ook konden bowlen. Dus zijn we de eerste dinsdag van het nieuwe jaar naar het bowlingcentrum in Doetinchem gegaan.

We zijn tot de conclusie gekomen dat we nog beter konden bowlen dan we voor mogelijk hadden gehouden.

Alhoewel we niet allemaal even goed waren in het bowlen, zoals ondergetekenden, (ach ja, je kunt niet overal goed in zijn) waren er toch een paar uitblinkers bij. Maar ja als je nagaat dat onze coach er die avond daarvoor expres voor geëfend had, is dat ook niet zo verwonderlijk, hè Hennie?!

Toen we tot de ontdekking kwamen dat we met bowlen aardig wat punten konden scoren, heeft onze coach deze kostbare momenten meteen op foto proberen vast te leggen.

Na een uurtje te hebben gebowld waren we zo moe dat we bij Hennie thuis gingen uitrusten, daar hebben we ook besloten om alle volleybalwedstrijden in het nieuwe seizoen te gaan winnen.

Mocht u zin hebben om ons team een keer aan te komen moedigen (wel met geluid graag), er is een wedstrijd op donderdag 14 april. We zeggen dit maar even ver van te voren, want we weten natuurlijk ook niet wanneer de Orion-expres uitkomt.

tot dan: Joke en Jaccomijntje.

ADVERTENTIES:

Gevonden voorwerpen:

In Bowlingcentrum te Doetinchem:

1 ringvinger (met trouwring; Johanna '76)

1 paar schoenen maat 40 (in te ruilen tegen paar van dezelfde maat eigendom Bowlingcentrum)

In Sporthal Roozengaarde:

1 kniebeschermer, met knie.

Blijven liggen in Sporthal Winterswijk:

1 wisselspeelster, in handige geschenkverpakking (team onbekend)

Verloren/vermiste voorwerpen e.d.:

VERLOREN (in diverse Oost-Gelderse sporthallen)

8 wedstrijden (met lage setstanden)

de Ziekenboek

Voor deze aflevering hoefde ondergetekende niet lang te zoeken want vlak voor zijn ogen diende het slachtoffer zich aan: Mark Bloem, 21 jaar oud en bezig, druk bezig zelfs naar hij zegt met de laatste loodjes van zijn MTS-opleiding.

Een en ander gebeurde in de thuiswedstrijd tegen Wivoc toen een Wivociaan zijn platvoet onder het net doorstak en boven op Mark zijn enkel parkeerde. Daar was de constructie niet op berekend met als gevolg dat de enkelbanden "Doe maar" zeiden en compleet afscheurden!

Of hij wel eens vaker door zijn enkel gegaan was? "Jawel, één keer rechts en drie keer links waarvan de laatste keer met bovenstaand resultaat". Zijn eerste reactie was dan ook: "Nee hè, alwééééér; nu zal het wel opereren worden".

En inderdaad: Op die bewuste donderdagavond kreeg hij behalve een dik verband ook een vrijkaartje mee voor de dinsdag daarop, want dan was er een kamertje voor hem gereserveerd in het Wilhelmina! Hij is daar een week te gast geweest. Lekker eten en leuke verpleegsters, maar ondanks dat toch niet aan te bevelen.

Op de vraag, hoe het nu gaat, zegt hij: "goed" en wijst op een voet met loopgips, welke aan de onderzijde afgewerkt is met een aerodynamisch gevormd loopvlak.

Optimistische vraag: Wanneer ga je weer trainen? Antwoord: "Als m'n enkelbanden weer vast genoeg zitten, over zo'n 6 á 8 weken, en als ik een kilometer afplakband heb.

Plannen voor de volleybaltoekomst: "Zo gauw mogelijk weer trainen en dan maar de nodige punten voor Heren 4 bij elkaar slaan!" Een goed streven waar ik je veel succes bij wens en tot slot wil ik iedereen die meters afplakband over heeft, eerste en eventueel tweede hands, vragen deze bij Mark in de brievenbus te deponeren. Mijn meters liggen er al.

Is getekend,

Pleegzuster Bloedpijn.

de gezellige DONDERDAGAVONDEN

De Sinterklaas-stemming stijgt ten top,
de recreanten voeren hun toneelspel op.
Elke donderdag kan men ons vinden
tussen velen van onze vrienden.
Ons petje houdt de wacht
bij het grote Heren 8
Zaterdagmiddag,
is Heren 1 aan de beurt. (rijmt niet, haha)
Dames 2
doet helaas met de pupillen mee
Dames 1, U kent ze wel,
doet al wel mee aan dit befaamde spel.

Volgend thema.

Donderdag 16-12 keren we terug,
Met kijkend Heren 8 op de rug,
Ik lig meteen al in een stuip,
bij één van de heren z'n mooie duik (of buik)
De Sinterklaas is allang weer voorbij,
Nu komt de kerststemming er weer bij.
Maar in de tijd dat we dit aan de redactie geven
Gaaf het carnavals-feest ook al weer leven.
En met een gedicht over Paas
komen we weer bij Sinterklaas.

Donderdag 6-1

Nieuwjaar staat alweer achter ons,
we liggen na het eten niet meer in het dons.
Heren 11 begint al goed,
en dit geeft hun enige moed.
Dames 6 deed niet mee aan dit gedoe,
zij vonden dit blijkbaar een taboe.

dus kom ook voor uw plezier,
op donderdag naar de Sporthal alhier.

"Betta en Miena"

P.S. En wie nu nog niet is genoemd,
wordt wel op een andere manier beroemd.

ook een dichtader?! *
COPY inleveren vóór *
20 februari ***

mini-volleybal.

Met mini-volleybal moet je met zijn vieren spelen. Dat veld is kleiner dan een gewoon veld. Je speelt het ook met een kleinere bal.

We trainen onder leiding van Wil van Veldhuizen. Ze is een goede trainster. We doen bijv.: conditie spelletjes, kast spelletjes overspelen, enz. enz. We moeten nog heel veel trainen om dames 1 te willen worden. Maar dat hebben we er ook wel voor over.

We hebben al een paar keer in Hoog-Keppel gespeeld.

Het ging al behoorlijk goed, maar dat moet ook wel als we dames 1 willen worden.

5 Februari moeten we weer in Hoog-Keppel spelen en we hopen dat we winnen.

We vinden volleybal hartstikke tof. Als er een wedstrijd in de sporthal is dan zie je ons er ook meestal bij.

De spelers van ons team zijn: Sandra Steverink, Inge Bulten, Sandra Derksen, Caroline Drevers en Sandra Mensert

Caroline Drevers, Sandra Mensert
en Sandra Derksen.

Onderlinge 2-strijd

In het bomvolle sportpaleis Rozengarde word de onderlinge tweestrijd gevoerd tussen de favouriet heren 11 tegen de under dog heren 8.

In de kleedkamer waren heren 11 nog met volle moed over de goede afloop van de wedstrijd. We dachten die lui van heren 8 wel eventjes op te rollen met 3-0.

In de eerste set namen we zelfs een voorsprong van 5-3. Bij heren 8 liep het helemaal niet. Maar in de loop van de set kwamen ze terug dankzij de uitstekende smashes van Paul en ze pakten de eerste set.

In de tweede en derde set was het gewoon een puinhoop bij heren 11. De passes kwamen helemaal niet bij de set upper. Heren 8 heeft zonder zich in te spannen met 3-0 gewonnen.

Heren 11 wenzst heren 8 bij het behalen van het kampioenschap veel succes.

Andries Centen.

